



Jens-Peter Bondes tale om Tyrkiets mulige optagelse i EU

Taler

Jens-Peter Bonde
Europaparlamentsmedlem
for JuniBevægelsen

Dato

6. oktober 2004

Sted

EU-Parlamentet

Kommissionen konstaterer nu, at Tyrkiet er klar til EU. Men EU er ikke parat til Tyrkiet.

Vi behandler nu et udkast til Unionsforfatning, som vil lave EU om til en stat med fælles statsautoriserede værdier og et fælles statsborgerskab, ingen grænser indadtil og fælles grænser til alle andre.

EU-Forfatningen og Tyrkiet er ikke to størrelser, der lader sig forene. Forfatningen vil i praksis umuliggøre tyrkisk EU-medlemskab, og udsigten til tyrkisk medlemskab vil hindre vedtagelsen af forfatningen.

Det dilemma klares ikke med at åbne forhandlinger med stopklodser. Vi skulle hellere benytte lejligheden til at skabe et slankere, åbent, mere demokratisk og fleksibelt samarbejde, som kan muliggøre et bedre samarbejde i hele Europa.

Fra 2009 vil forfatningen gøre landenes folketal til den afgørende adgangsbillet til indflydelse i EU. Dermed forsvinder de små lande i EU. Hele samarbejdets karakter ændres drastisk. Stirren på folketal vil svække den gensidige hensyntagen og invitere stærke særinteresser i de største lande til at sætte sig på

magten i EU.

Tyrkiet vil ved sit medlemskab få samme eller større indflydelse som Tyskland. To store lande vil sammen med 2 mindre lande altid kunne hindre EU-vedtagelser og dermed få en særstilling i beslutningssystemet.

Kommissionen vil så ganske logisk starte enhver behandling af nye tiltag med at spørge de største lande underhånden: Hvad mener I?

Den indflydelse vil de færreste europæere give til Tyrkiet. Det er svært at se, hvordan Tyrkiet skal kunne blive medlem af et EU, baseret på den forfatning, der skal underskrives i Rom den 29. oktober.

Det var bedre at tage fat i de reelle problemer, som kan muliggøre samarbejde mellem meget rige og meget fattige og meget forskellige lande.

Vi kunne give handelsindrømmelser og dermed hjælp til selvhjælp. Vi kunne give udviklingsbistand, særligt til de allerfattigste.

I Sydøsttyrkiet er der fattigdom som i Afrika. Der er brug for en kraftig økonomisk udvikling, hvis området skal kunne forenes med den frie bevægelighed i EU.

Hver tredje indbygger i Tyrkiet er landmand. Der er brug for en kraftig reform

af den fælles landbrugspolitik, hvis så mange nye landmænd skal have tilskud fra skatteborgerne gennem EU-kassen i Bruxelles.

Jeg er personligt for en gradvis tilnærmelse mellem Tyrkiet og EU, men vil ikke idag støtte forhandlinger om egentligt medlemskab under EU-Forfatningens spilleregler.

De er ikke egnede til at rumme samarbejdet i et mangfoldigt og demokratisk Europa.

Tyrkiet har også brug for hjemmearbejde. Menneskerettighederne bør sikres i love om ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, organisationsfrihed og mindretalsrettigheder.

Der er stadig daglige tilfælde af tortur, som ikke retsforfølges. Det bagatelliserede den tyrkiske statsminister Erdogan, da vi talte med ham i formandskonferencen.

Jeg har vidnet om tortur i Tyrkiet ved Den Europæiske Menneskerettighedskommission i Strasbourg. Jeg har fulgt tyrkiske politikere hjem til fængsel og tortur og set to drenge bagbundet på en politistation, fordi politiet ville have fat i deres far.

De vidnesbyrd sidder fast på nethinden. De nye tyrkiske love mod tortur skal også vise deres værdi i virkelighedens verden.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale, EU, Europaparlamentstale, Juni-bevægelsen

Relateret

5. juni 2004

29. marts 2004

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/om-tyrkiet-og-eu>